

гл. ма.
с. ѿб.

гл. мв.
с. 5.

с. ѿ
с. ѿ

с. кг.

с. ѿ.

с. 51.

с. а1.

с. г1.

СТАВЕНЪ НАЧАЛЬНИКЪ ІВСИФЪ НАДЪ СІЧ-
КАТА ХРАНА. И КОГА ѿХОДИЛЪ НѢКОЙ ДА
ИСКА ЁДИНИ, ТО МЪ ѿГОВАРВАЛЪ ЦАРЬАТЪ
САКОГА ТАКА: ИДЕТИ ПРИ ІВСИФА, И КАК-
ВОТО ВЫ ТОЙ ПОВЕЛѢИ, ТОВА И СТРѢВАЙ-
ТЕ. ЯКОГАТО БЫЛИ ПРОВѢДИНИ И СЫНО-
ВѢТИ ІАКШВОВЫ ПРИ НЕГО, ТІИ МЪ СА ПО-
КЛОНИЛИ САСЪ ЛИЦЕТО СИ ДО ЗЕМЛАТА.
ІВСИФЪ ГИ ПОЗНАЛЪ ТОСЪ ЧАСЪ. АЛА ТІИ
НИ ПОЗНАЛИ ІВСИФА БРАТА СИ, ДѢТО ГО
ВѢХА ПРОДАЛИ. ТІИ НИ МОЖИЛИ ДА ГО
ПОЗНААТЪ И ПО ГЛАСАТЪ, ЗАЩО ТОЙ СА-
КОГА, КОГА СА РАЗГОВАРВАЛЪ САСЪ ТѢХЪ,
ОУПОТРЕБАВАЛЪ ТОЛКОВНИКЪ (ТИРМОА-
НИНЪ). И КОГАТО МЪ СА ПОКЛАНАЛИ ТА-
КА БРАТЬАТА МЪ, ТОГАСЪ ТОЙ ПОМАНАЛЪ
ОНѢИЗИ САНЮВЕ, ДѢТО ГИ БѢШЕ САНО-
ВАЛЪ ЗАРАДИ ТѢХЪ. АЛА ТОЙ НИ ИМЪ
ДАЛЪ НИКАКЪ ДА ГО ПОЗНААТЪ, АМИ ПО-
ВЕЛѢЛЪ ДА ГИ ЗАПРАТЪ ВЪ ТЕМНИЦАТА,
КАКВОТО ПРИГЛѢДАЧИ (ЧИШИТЫ). ТІИ
МАКАРЪ И ДА СА КАЗВАЛИ, ЧИ СА ДѢЦА
НА ЕДНОГѸ ОТЦА, И СА ЧЕЛОВѢЦЫ ЧЕ-
СТНЫ, А НЕ ПРИГЛѢДАЧИ. АЛА ІВСИФЪ,
КАТО ЧѢЛЪ ТОВА, ПОПЫТАЛЪ ГИ: ДѢ СА
ОНѢИЗИ ДВАМАТА ИМЪ БРАТЬА; ТОГАСЪ
МЪ ТІИ ѿГОВОРИЛИ, ЧИ НАЙ МАЛЬКИАТЪ
ИМЪ